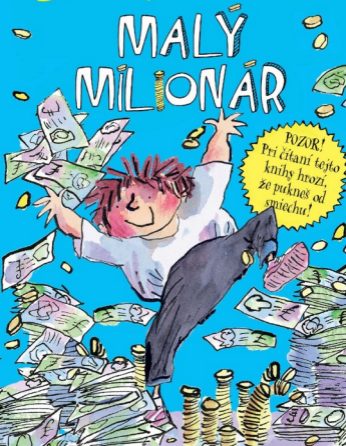

David Williams

MALÝ MILIONÁŘ

POZOR!
Pri čítaní tejto
knihy hrozí,
že pukneš od
smiechu!

Malý milionár

David Walliams

Malý milionár

Ilustroval Tony Ross

slovar

Text © David Walliams 2010
Illustrations © Tony Ross 2010
Translation © Michaela Hajduková 2015
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2015

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu David Walliams: Billionaire Boy,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperCollins Childrens Book,
London 2010, preložila Michaela Hajduková.
Zodpovedná redaktorka Anna Šikulová
Editorka Katarína Škorupová
Sadzba a zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava
Tlač KASICO, a. s., Bratislava

ISBN 978-80-556-1475-5

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

Lare!

Lúbim ťa tak, že sa to ani nedá vypovedať.

Zoznámte sa, Joe Kroomple

Už vám niekedy napadlo, čo by ste asi robili,
keby ste mali milión eur?

Alebo miliardu?

Alebo ešte viac?

Keby ste boli megamiliardári?

Nech sa páči, zoznámte sa
s Joeom Kroomplom.

Malý milionár

Joe si nemusel predstavovať, aké by to bolo, keby mal veľa, preveľa, neskutočne veľa peňazí. Mal len dvanásť rokov, bol však neuveriteľne, šialene bohatý.

Mal všetko, na čo si len spomenul:

- stopalcový plazmový televízor s vysokým rozlíšením v každej miestnosti v dome, ✓
- 500 párov značkových tenisiek, ✓
- vzadu v záhrade pretekársku dráhu Formuly 1, ✓
- robotického psa z Japonska, ✓
- golfový vozík s poznávacou značkou Kroom 2, na ktorom sa vozil po pozemkoch okolo domu, ✓
- tobogan, ktorý vedie z jeho izby do krytého bazéna s dĺžkou 50 metrov, ✓

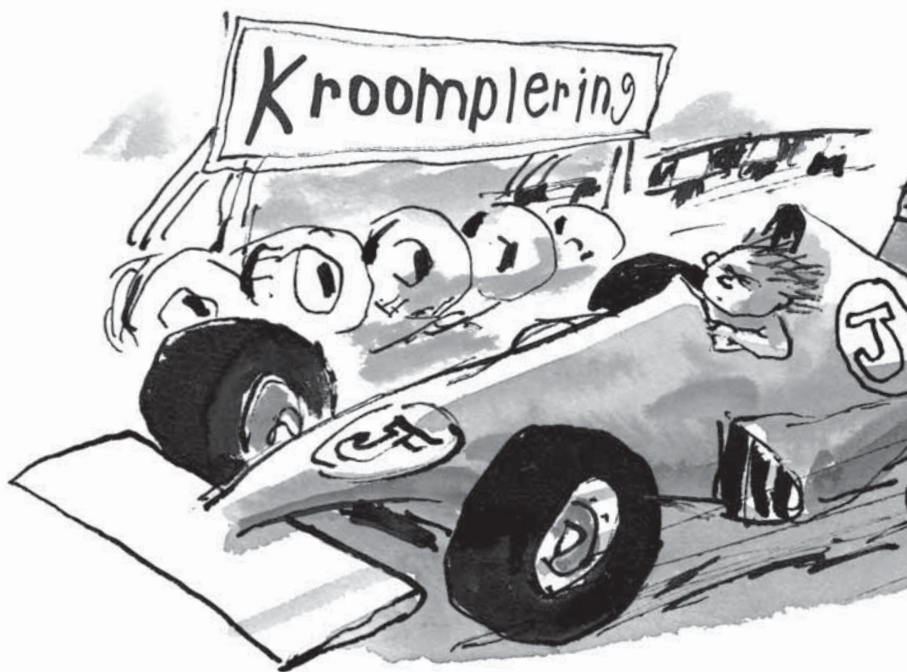
- všetky počítačové hry na svete, ✓
- 3-D IMAX kino v pivnici, ✓
- krokodíla, ✓
- osobnú masérku k dispozícii 24 hodín denne, ✓
- podzemné bowlingové ihrisko s desiatimi dráhami, ✓
- biliardový stôl, ✓
- stroj na popkorn, ✓
- skejtbordovú dráhu, ✓
- ešte jedného krokodíla, ✓
- vreckové 100 000 libier na týždeň, ✓
- húsenicovú dráhu v záhrade, ✓
- špičkové nahrávacie štúdio na povale, ✓
- futbalové tréningy s národným mužstvom, ✓
- vodnú nádrž s naozajstným žralokom. ✓

Malý milionár

Skrátka a dobre, Joe bol neuveriteľne rozmazané chlapča. Chodil do snobskej školy. Na výlety cestoval vlastným lietadlom. Raz kvôli nemu dokonca na celý deň zavreli Disneyland. Nechcelo sa mu totiž čakať v radoch na kolotoče.

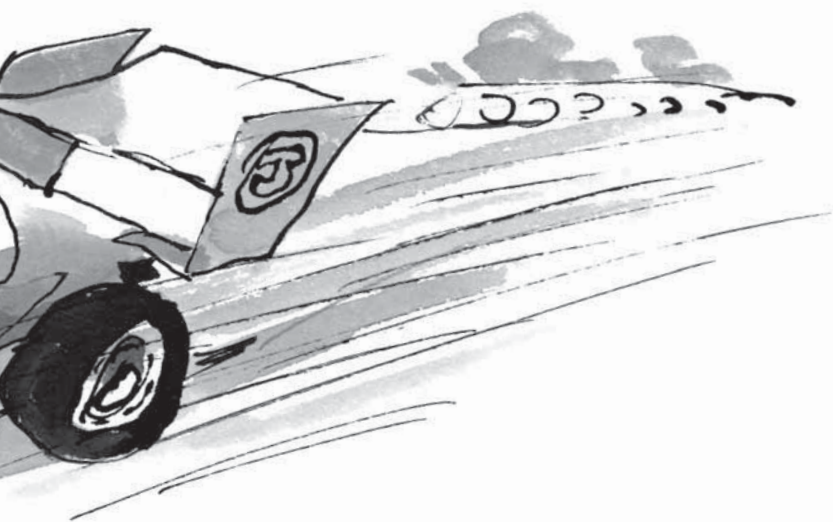
A tu ho máme. Preháňa sa vo vlastnej Formule 1 po vlastnom okruhu.

Niektoré superbohaté deti vlastnia zmen-

šené modely áut vyrobené na mieru. Joe k nim nepatrí. On musí mať svoju Formulu 1 o čosi väčšiu. Joe totiž nie je práve najšťihlejší, chápete. Keby ste si mohli kúpiť všetku čokoládu na svete, ani vy by ste nevyzerali inak. Alebo azda áno?

Iste ste si všimli, že Joe je na obrázku sám. Pravdupovediac, ak sa človek preháňa po pretekárskej dráhe úplne sám, nie je to veľká zábava.

Hoci má vo vrecku aj miliardu libier. Súper je predsa len nevyhnutný. Problém je však v tom, že Joe nemal priateľov. Ani jedného jediného.

● Priatelia

Keď riadite formulu, nemali by ste počas jazdy rozbaľovať tyčinku Mars XXXXL. Ale Joe už niekoľko minút nejedol a bol dosť hladný. Vošiel do spomaľovacej zákruty, zubami roztrhol obal a odhryzol si z lahodnej nugátovo-karamelovej tyčinky v čokoláde. Na volante mal v tej chvíli však len jednu ruku, a keď auto zachytilo krajnicu, stratil kontrolu nad riadením.

Niekoľkomiliónová formula zišla z dráhy, spravila hodiny a narazila do stromu.

**BUUUUUUUUUUUUUU-
UUUUUUUUUUUUUUUUUM-
TRRRRRRRRRRRRREEEEEEEE-
EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEESK-
PRÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ-
ÁÁÁÁÁÁÁÁSK!!!!!!!!!!!!!!
!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!**

Strom bol okej, ale auto odpísané. Joe sa vytiahol z kokpitu. Našťastie sa mu nič nestalo, len bol trocha otrasený. Tackavo sa vybral späť do domu.

„Ocko, rozbil som auto,“ oznámil Joe, keď vchádzal do honosnej obývačky.

Pán Kroomple bol nízky, územčistý presne ako jeho syn. Na rozdiel od neho mal však na tele oveľa viac chlпов, teda s výnimkou hlavy. Tú mal plešivú a lesklú. Joeov ocko se-

del na gauči pre sto osôb z krokodílej kože, ani len nezdvihol hlavu od čerstvého vydania bulvárneho plátku.

„Netráp sa preň, Joe,“ upokojoval ho. „Kúpim ti nové auto.“

Joe sa zosunul na gauč vedľa ocka.

„A, mimochodom, všetko najlepšie k narodeninám, Joe,“ pán Kroomple podal synovi obálku a pohľadom sa neprestával venovať dievčaťu dňa odfotenému v bulvárnom plátku na tretej strane.

Joe rýchlo otvoril obálku. Koľko peňazí dostane tento rok? Rýchlo odhodil pohľadnicu s textom *Všetko najlepšie k dvanástym narodeninám*, zaujímal ho len šek v obálke.

Nepodarilo sa mu skryť sklamanie.

„Len milión?!“ uškrnul sa. „A to má byť všetko?“

„Čo sa deje, synak?“ Pán Kroomple na chvíľu dvihol zrak od novín.

„Milión som dostal pred rokom,“ zamrčal Joe. „Keď som mal jedenásť. Nemal by som na dvanáste narodky dostať viac?“

Pán Kroomple siahol do vrečka značkového saka a vytiahol šekovú knižku. Sako bolo otrasné, ale aj otrasne drahé. „Prepáč mi to, synak,“ ospravedlnil sa. „Dohodnime sa na dvoch miliónoch.“

A teraz dôležitá informácia – Pán Kroomple nebol taký boháč odjakživa.

Nie je to až tak dávno, čo Kroomplovcí viedli veľmi skromný život. Pán Kroomple od svojich šestnástich rokov pracoval v obrovskej továrni na výrobu toaletného papiera na kraji mesta. Bola to veľmi nudná práca. Na kartónové rolky navíjal toaletný papier.

Rolka za rolkou.

Deň za dňom.

Celé roky.

Priam desaťročia.

Navíjal a navíjal a čas plynul, až kým nepocítil úplnú beznádej. Od rána do večera stál pri páse so stovkami ďalších znudených pracovníkov a dookola opakovali ubíjajúcu činnosť. Domotali celý zvitok papiera a hneď ich čakal ďalší. A všetky zvitky boli navlas rovnaké. Rodina Kroomplovcov bola taká chudobná, že pán Kroomple vyrábala synovi narodeninové a vianočné darčeky z roliek toaletného papiera. Nemal peniaze na najnovšie hračky, zato dokázal vyrobiť kartónové pretekárske autíčko či kartónovú pevnosť s kartónovými vojačikmi. Väčšina hračiek sa poškodila a skončila v odpadkovom koši.

Joeovi sa podarilo uchovať si iba maličkú, žalostne vyzerajúcu kartónovú raketu. Sám nevedel, prečo si nechal práve tú.

Jediná výhoda práce v továrni na toaletný papier spočívala v tom, že pán Kroomple mal kopy času na snívanie. A to, čo mu jedného dňa napadlo, raz malo spôsobiť revolúciu v oblasti utierania zadkov.